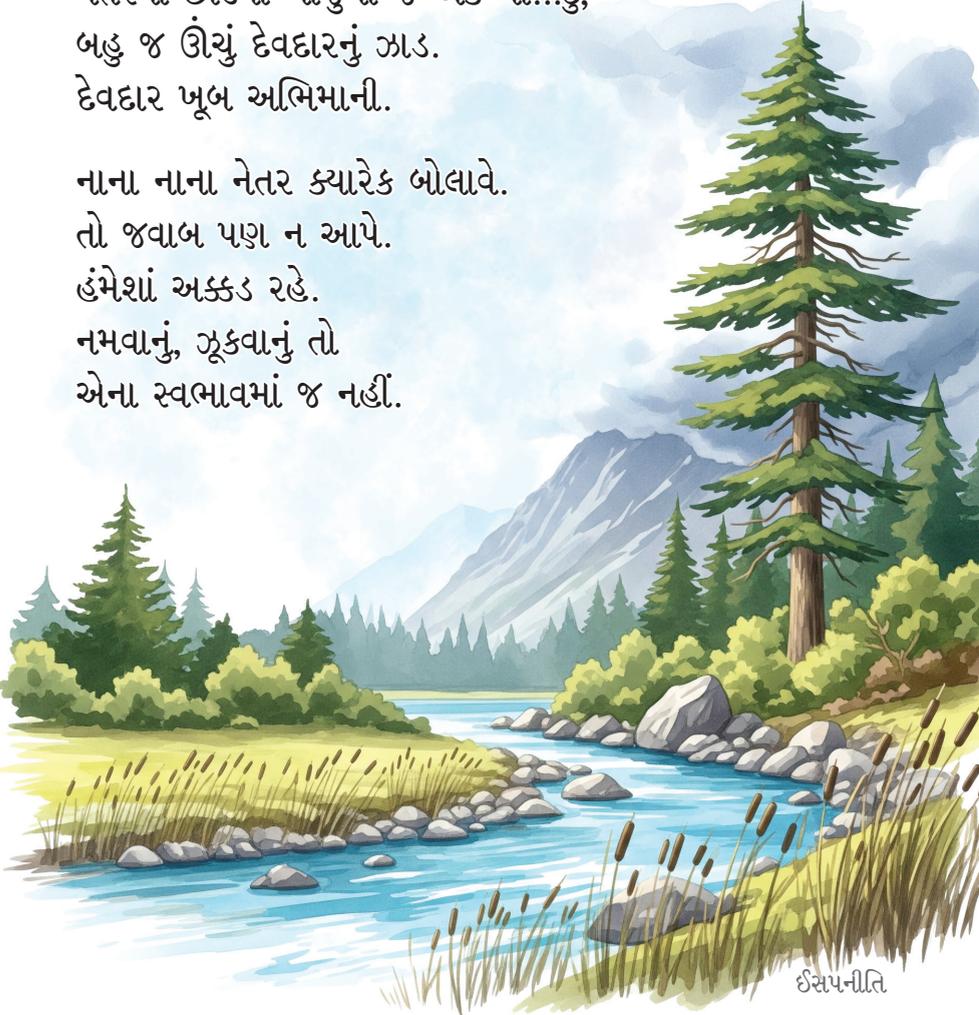

નેતર અને દેવદાર

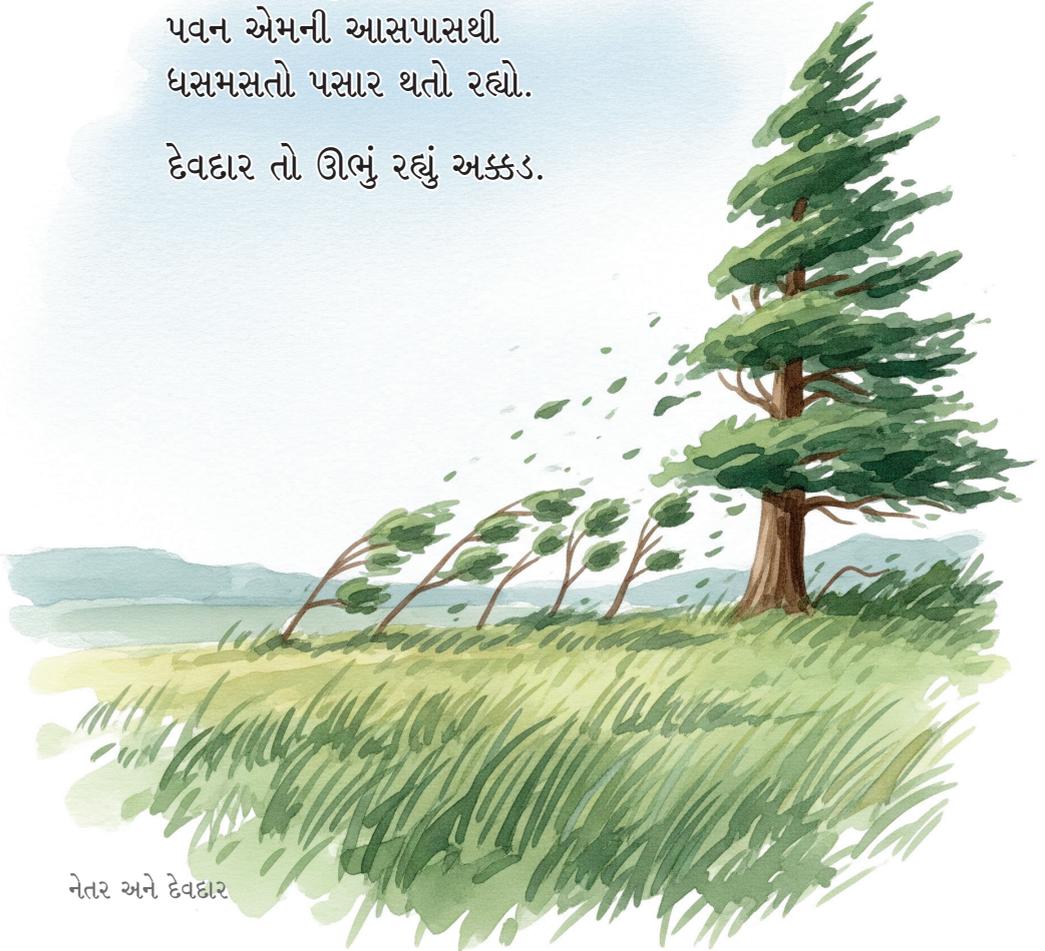

ચારે બાજુ પહાડો.
પહાડો વચ્ચેથી વહેતી નદી.
નદીકાંઠે ઊગેલાં નેતરના નાના નાના છોડ
ને અનેક નાનાંમોટાં ઝાડ.
નેતરના છોડની બાજુમાં જ એક મો...ટું,
બહુ જ ઊંચું દેવદારનું ઝાડ.
દેવદાર ખૂબ અભિમાની.

નાના નાના નેતર ક્યારેક બોલાવે.
તો જવાબ પણ ન આપે.
હંમેશાં અક્કડ રહે.
નમવાનું, ઝૂકવાનું તો
એના સ્વભાવમાં જ નહીં.

એક વાર ઓચિંતું વાવાઝોડું ધસી આવ્યું.
મોટાં મોટાં વૃક્ષોને ઉખાડી ઉખાડીને ફેંકી દે
એવો પવન ફૂંકાવા લાગ્યો :
ઝૂં...ઝૂં...ઝૂં...-હૂં...હૂં...હૂં...
નાનાંમોટાં અનેક ઝાડ મૂળમાંથી ઉખાડીને
પડ્યાં પાણીમાં ને ઢસડાયાં.
નેતરના છોડ બિચારા ધ્રૂજવા માંડ્યા
અવારનવાર પવનની દિશામાં
નમી ગયા, ઝૂંકી ગયા
પવન એમની આસપાસથી
ધસમસતો પસાર થતો રહ્યો.
દેવદાર તો ઊભું રહ્યું અક્કડ.

નમે-ઝૂકે એ બીજા,
આપણે નહીં-એવું વિચારતું.
નાનાં નાનાં વૃક્ષો બિચારાં
વાવાઝોડામાં કેવાં ઊખડી પડે છે
એ જોતું ને મનોમન રાજી થતું.

ત્યાં તો પવનનું એક ભયંકર મોજું
ધસમસતું આવ્યું છતાં દેવદાર જરીકે ઝૂક્યું નહીં.
ત્યાં તો જોરદાર કડાકો થયો
ને તોતિંગ દેવદાર કડડડભૂસ...
તૂટીને પડ્યું નદીમાં...
નદીના ધસમસતા વહેણમાં
તણાવા લાગ્યું...

ખેંચાતા-તણાતાં દેવદારે જોયું તો
પેલા નેતરના છોડ
પવનની દિશા તરફ
નમેલા-ઝૂકેલા
ઊભા હતા સલામત!

ગઘેડાએ ખાધો ડફલાપાક!

એક હતો કુંભાર.
એની પાસે એક ગઘેડો અને એક કૂતરો.
કૂતરો ઘરની ચોકી કરે.
ગઘેડો ભાર ખેંચવાનું કામ કરે.

કુંભાર કૂતરાને અવારનવાર
સીટી વગાડીને બોલાવે.
કૂતરો તરત પૂંછડી પટપટાવતો દોડતો આવે,
માલિકના પગમાં આળોટે.
ઘણી વાર એ આગલા બેય પગ
ઊંચા કરી માલિકના ખભા પર
ચડી જાય ને લાડ કરે.
માલિક પણ કૂતરાને પંપાળે
ને ખૂબ ખૂબ વહાલ કરે.

આંગણામાં ઊભેલો ગધેડો રોજ આ જોયા કરે
ને ઈર્ષ્યાથી સળગી મરે.

ગધેડાને થાય :

આ કૂતરો કામ તો કંઈ કરતો નથી
તોય માલિક એને વહાલ કરે, રમાડે,
સારું સારું ખવડાવે, પીવડાવે...

રોજ સાંજે એને ફરવા લઈ જાય...!
જ્યારે હું ભાર ખેંચી ખેંચીને મરી જાઉં
તોય મારે ખાવાનાં માલિકનાં ડફણાં!

શું કરું તો મનેય માલિક
કૂતરાની જેમ સારું રાખે?

કાન ફફડાવીને ગધેડો તો
વિચારમાં પડી ગયો :

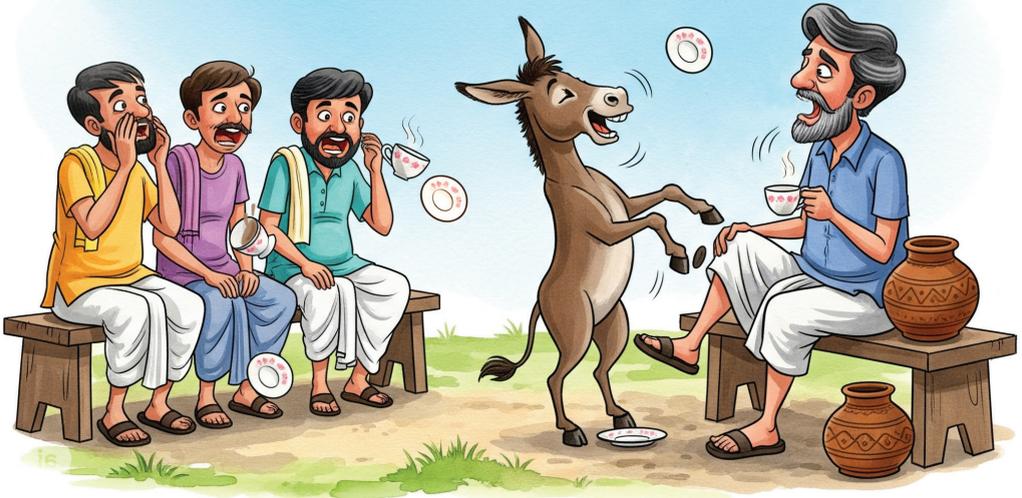
કૂતરો માલિકને
ખૂબ લાડ કરે છે.

એટલે જ માલિક એને
આટલું સારું રાખે છે...

એક દિવસે માલિક
મહેમાનો સાથે આંગણામાં
ખાટલામાં બેઠેલા.

માલિક તથા મહેમાનો ચા પીતા હતા.
ત્યાં જ ગધેડાએ
એને આવેલો વિચાર અમલમાં મૂક્યો.
એ કૂતરાની જેમ પૂંછડી પટપટાવવા લાગ્યો,
માલિક પાસે ધસી ગયો
ને માલિકના મોં પાસે મોં લઈ જઈને
લાડ કરવા લાગ્યો.
પછી તો માલિકના પગમાં પડીને
ચારે પગ ઊંચા રાખીને આળોટવા લાગ્યો!
બધા ચોંક્યા.
ગધેડાના પગ અથડાવાથી બધાના હાથમાંથી
કપ-રકાબી પડ્યાં ને ફૂટી ગયાં.
માલિકના જડબામાં ગધેડાની લાત વાગી.
માલિક તથા મહેમાનોએ
બૂમાબૂમ, ચીસાચીસ કરી મૂકી.

પછી ખૂણામાં પડેલું ડફણું માલિકે લીધું
ને ગધેડાને ઝૂડવા લાગ્યો-
સટાસટ.. સટ્ સટાસટ...
ગધેડો ડફણાપાક ખાઈ ખાઈને
અધમૂઓ થઈ ગયો.
કણસતાં કણસતાં એ વિચારવા લાગ્યો :
મેં માલિકને ફૂતરા જેવાં જ લાડ કર્યાં
તોય મારે ડફણાં કેમ ખાવાં પડ્યાં?

